

kyny v tom směru státnímu zástupci, ale rozhodovati o vhodnosti vyloučení právníci podle § 57 tr. ř. jen soudu. Projev ministrův o vhodnosti vyloučení už i tady — mimoděk — předbíhá tomuto rozhodnutí soudnímu.

Ministerstvo spravedlnosti jest a zůstává úřadem správním; musí tudíž i pro ně platiti zásada čl. 14. st. zákl. zák. o moci soudcovské: výkon pravomoci jest ve všech instancích oddělen od správy.

Právnícký kurs »Meta«. V posledních týdnech jsou posluchači práv a i výkladní skříň různých závodů, na př. obuvnických, uzenářských a p. zaplavovány letáky vydávanými pod firmou »Právnícký kurs ‚Meta‘«. Vydavatelem jich je jakýsi Dr. Rouček, jenž teprve loňského roku byl na doktora práv povýšen. Vydavatel si dělá — opravdu silnou reklamu. Mluví o »proslulých« svých pomůckách o »naprosto zaručeném úspěchu«. Jaký duch pana vydavatele ovládá a jak solidně hledí na přípravu našich mladých právníků, plyne z toho, že ujišťuje své příznivce — myslím, že bylo by lze dobře užiti slova »oběti« — tím, že nepotřebují »ani knih, ani skript, ani zákonníků« a přece mohou udělat zkoušky s vyznamenáním. A přece, zdá se, že p. vydavatel sám je se znalostí práva notně na štíru. Neboť jak zpracoval svoje »proslulé« pomůcky? Tím, že prostě použil universitních přednášek profesorů a docentů české fakulty právnické. A k tomu se sám ve svých letácích přiznává. Neboť čteme tam, jak doporučuje své pomůcky »Římské právo« Heyrovského a Vančury; Církevní právo: Hennera i Hobzy; Trestní právo: Prušáka, Miříčky i Kallaba atd. atd.« Pan vydavatel patrně ve své snaze »prospěti« studujícím práv zapomněl seznámiti se se zákonem o právu autorském a dává profesorům universitním, jichž se týče, sám do rukou zbraň, aby proti němu podle tohoto zákona zakročili. V počínání vydavatele je zcela nepochybné porušení autorského práva ve smyslu § 24. č. 3. zák. ze dne 26. prosince 1895 č. 197 říš. zák.

A je v zájmu české fakulty právnické i v zájmu českých právníků, zejména těch, kdož by mohli »Metě« sednouti na vějičku, aby autoři, jichž práva byla tak neomaleným způsobem porušena, dali vydavateli »proslulých« pomůcek pocítiti celou tíhu zákona autorského.

Bylo by to záslužné i z důvodů hospodářských; celý tento literární brak, obsahující látku k historickoprávní a judiciální státní zkoušce stojí totiž neméně než 150 K!